

INCLYTO ET ILLVSTRISS. PRINCIPI

ERICO GVSTAVI ELECTO REGI SVECORVM,
GOTTHORVM ET VANDALORVM.

S. D.

Uſicæ ſtudio prifcis illis temporibus, ita habitum eſt in precio, (præfertim apud Græcos) ut nemo haberetur liberaliter inſtitutus, qui in ea exercitatus non eſſet. Appellabatur enim ἀμουσος, & prorsus indoctus iudicabatur, qui non aliquam ei ſtudio operam impendiſſet. Quare & Themiftoeles indoctior habitus eſt, quod in conuiuio recuſaſſet lyram, & laudatus Epiminondas, qui artem illam calleret, nec interdum exercere erubeſceret. Neq; hoc cuiquam mirum uideri poterit, ſi diligentius & priſcorum hominum conſilium & Muſicæ præſtantiam ac utilitatem expendere. Habet enim hoc Muſica in ſe latentis energiæ, ut non ſolum feſſos ſtudio & laboribus animos, harmoniæ ſuauiſſitate demulceat, exhilaret, reparet ac ſibi reſtituat, uerum etiam ut affectus hominum aut concitet aut moderetur, adeo ut efferatos etiam ad lenitatem & manſuetudinem traducat. Id quod olim Poëtæ per Orpheam & Amphionem ſyluas & ſaxa mouentes, & feras mitiores reddentes, rectè expreſſerunt, quæ quamuis fabuloſa uidentur, nata tamen ſunt hæc ipſa figmenta ex artis miraculis. Et ſatis Muſicæ uim declarauit Timotheus, Alexandri magni Muſicus qui Alexandrum certis quibusdam modulis ad arma concitare, & mutatis ruruſum uocibus cohibere ſolitus fertur. Dauidem quoq; Sauli ſuccurriſſe cythara ſua, cum furore corriperetur, ſacræ literæ teſtantur. Sed nec Pythagorici in tanta uitæ aſteritate, lyra uſi fuiſſent ſurgentes & cubitum concedentes, niſi admirabilem eius uim in ſedendis animi motibus experti fuiſſent. Quæ cauſa et Socratem mouit, ut iam ſenex Muſicæ operam daret.

A 2 Senſit